

Ma o - len maa peal võõ - ras ja ai - nult rän - da - ja,
mu e - lu - a - se tae - vas, seal on mu i - sa - maa.

Siin rän - dan ris - ti - ra - da, seal vai - mu vä - si - nut arm

võ - tab ko - su - ta - da: kõik vaev on lõp - pe - nud.

2. Nii võtsid kannatada
ju usuanemad,
et meile märgiks saada,
kui hädad tõusevad.
Kui mitmed kiusatused
on nendest üle käind,
kui mitmed ahastused
on neile vaeva teind.

3. Mu päevad siin on kurjad,
mul palju ahastust,
oh Issand, kes mind varjad,
too mulle lunastust.
Oh võta lõpetada
mu raske rist nüüd Sa,
mu valud, vaevad saada,
mu Päästja, minema.

4. Mu õige isamaja,
näe, ta on üleval,
kus inglilaulu kaja
viib kiitust Issandal,
kes oma taevajõuga
kõik hoiab kindlas käes,
kes oma targa nõuga
kõik saadab armu väes.

5. Seal olla tahan ikka,
ei enam võõrana,
ja jääda nende sekka,
kes hiilgvad krooniga.
Ma hinge iluduses
toon au Su nimele,
seal pühas päranduses
ma hingin vaikselt.

*Viis: "Oh Jeesus, Sinu valu" (O Haupt, voll Blut und Wunden /
Salve caput cruentatum)*

Hans Leo Hassler, 1564-1612.

Sõnad: Paul Gerhardt, 1607-1676.

Tõlge: Martin Lipp, 1854-1923.